

Številka: 018-78/2022-4

Datum: 26. 7. 2022

SKLEP

Državna revizijska komisija za revizijo postopkov oddaje javnih naročil (v nadaljevanju: Državna revizijska komisija) je na podlagi 39. in 70. člena Zakona o pravnem varstvu v postopkih javnega naročanja (Uradni list RS, št. 43/2011 in spremembe; v nadaljevanju: ZPVPJN), v senatu Andraža Žvana kot predsednika senata ter Nine Velkavrh in dr. Mateje Škabar kot članic senata, v postopku pravnega varstva pri oddaji javnega naročila »*Dobava vertikalne prometne signalizacije in prometne opreme*«, na podlagi zahtevka za revizijo vlagatelja ZMAS SI, d. o. o., Obrtna ulica 5, Dobova, ki ga zastopa odvetnik Branko Rožman, Černelčeva cesta 4/a, Brežice (v nadaljevanju: vlagatelj), zoper ravnanje naročnika Javni holding Maribor, d. o. o., Zagrebška cesta 30, Maribor (v nadaljevanju: naročnik), 26. 7. 2022

odločila:

1. Zahtevku za revizijo se ugotovi in se razveljavi odločitev naročnika, kot izhaja iz dokumenta »*Odločitev o oddaji javnega naročila*« z dne 10. 6. 2022.
2. Naročnik je dolžan vlagatelju povrniti stroške postopka pravnega varstva v višini 2.116,30 EUR, v roku 15 dni od prejema tega sklepa. Višja stroškovna zahteva se zavrne.

Obrazložitev:

Naročnik izvaja predmetni postopek oddaje javnega naročila na podlagi pooblastila št. JN-P-2/2022-N z dne 7. 1. 2022, s katerim ga je družba NIGRAD, komunalno podjetje, d. o. o., Zagrebška ulica 30, Maribor, pooblastila za izvedbo javnega naročila »*Dobava vertikalne prometne signalizacije in prometne opreme*«. Obvestilo o predmetnem javnem naročilu, ki ga naročnik oddaja po postopku oddaje javnega naročila male vrednosti [47. člen Zakona o javnem naročanju (Uradni list RS, št. 91/2015 in spremembe; v nadaljevanju: ZJN-3)], je bilo objavljeno na portalu javnih naročil 18. 2. 2022, pod št. objave JN000979/2022-W01.

Naročnik je 15. 6. 2022 na portalu javnih naročil objavil dokument »*Odločitev o oddaji javnega naročila*«, iz katerega izhaja, da je vlagateljovo ponudbo, ki je bila cenovno najugodnejša, ocenil kot nedopustno. Kot razlog za nedopustnost je naročnik navedel, da vlagateljeva ponudba ne ustreza tehničnim specifikacijam v skladu z dokumentacijo v zvezi z oddajo javnega naročila. Kot je še pojasnil naročnik, dokazila oziroma certifikati, ki jih je vlagatelj predložil k ponudbi za postavko 12 in 13 iz ponudbenega predračuna, ne ustrezajo zahtevam dokumentacije v zvezi z oddajo javnega naročila. Ostale prejete ponudbe je naročnik ocenil kot nedopustne zaradi preseganja zagotovljenih sredstev, zaradi česar naročila ni oddal.

Vlagatelj je zoper navedeno odločitev pravočasno, 22. 6. 2022, vložil zahtevek za revizijo. V zahtevku za revizijo navaja, da je naročnik njegovo ponudbo neobrazloženo ocenil kot nedopustno, poleg tega pa je napačno uporabil pravo in napačno ugotovil dejansko stanje. Vlagatelj navaja, da se postavki 12 in 13 nanašata na prometna znaka Andrejev križ. Iz obrazložitve odločitve ni razvidno, v čem naj bi bila neustreznost certifikatov, zato odločitev ni preverljiva, poleg tega pa tudi ni mogoče dokazovati nasprotnega. Vlagatelj sklepa, da je naročnika zmotilo, da je ponudba dana za Andrejev križ 1204 in 1204-1 z dimenzijo 1200 x 120 mm, medtem ko je certifikat izdan za znak dimenzije 1200 x 200 mm. Vendar se certifikat izdaja glede na lastnosti znaka in njegove nespremenljive lastnosti. Za oba znaka je izdelan in priložen certifikat, ki ustreza standardom, in sicer gre za certifikat za znak dimenzije 1200 x 200 mm, ki je ustrezen tudi za znak dimenzije 1200 x 120 mm. Uporabljeni so enaki materiali, le površina je nekoliko manjša, kar pomeni manjši upor in manjšo občutljivost na veter. Vlagatelj povzema nekatere lastnosti standarda SIST EN 12899-1:2011 in navaja, da gre v skladu z evropskimi standardi za družino izdelkov, pri katerih testiranje enega izdelka pod določenimi pogoji velja za vse izdelke v družini. Certifikat za znak dimenzije 1200 x 200 mm velja tako tudi za znak dimenzije 1200 x 120 mm, saj gre za povezana izdelka, kar izhaja tudi iz standarda SIST EN 12899-5. Standardi so namenjeni preverjanju lastnosti in značilnosti prometnih znakov in bistvenih elementov, ki vplivajo na varnost ljudi. Vlagatelj navaja, da razpolaga s certifikatom CE, ki ga je izdal akreditiran certifikacijski organ. S tem certifikat izpolnjuje zahteve standarda SIST EN 12899-1. Gre za dokument, ki potrjuje skladnost izdelkov s tehničnim predpisom, in se nanaša na vse izdelke v družini, še navaja vlagatelj, in dodaja, da je naročnik že dvakrat razveljavil odločitev o oddaji naročila vlagatelju, zato meni, da ne gre za vprašanje certifikata, temveč za to, da naročnik z njim ne želi skleniti pogodbe. Vlagatelj predlaga, da Državna revizijska komisija odločitev o oddaji naročila razveljavi, naročniku pa naloži, da z njim sklene pogodbo. V priloženem stroškovniku vlagatelj zahteva tudi povrnitev stroškov, nastalih z revizijo.

Naročnik je s sklepom z dne 30. 6. 2022, ki je bil na portalu eRevizija objavljen 4. 7. 2022, zavrnil zahtevek za revizijo, zavrnil pa je tudi zahtevo vlagatelja za povrnitev stroškov postopka. V obrazložitvi sklepa navaja, da je v dokumentaciji v zvezi z oddajo javnega naročila (točka 4 opisa naročila, podtočka 4.1 predmet naročila) določil, da mora ponujena oprema izpolnjevati zahteve, predpisane v Pravilniku o prometni signalizaciji in prometni opremi na cestah (Uradni list RS, št. 99/2015 in spremembe; v nadaljevanju: Pravilnik), in zahteve za izdelavo in preiskavo prometnih znakov na cestah, ki jih določa SIST EN 12899-1. Ponudniki so morali predložiti izjave o lastnostih in certifikate oziroma ateste od akreditiranega evropskega instituta oziroma certifikacijskega organa. Vsa dokazila so morali ponudniki predložiti za ponudbenim predračunom in označiti, na katere postavke predračuna se nanašajo. Naročnik je vlagatelja pozval, naj predloži priloge k certifikatom št. 1020-CPR-090-044441 in 1404-CPR-2336, na katerih mora biti seznam certificiranih znakov. Po prejemu prilog je naročnik ugotovil, da vlagatelj nima ustreznega certifikata za postavko 12 »*PZ Andrejev križ 1204*« in postavko 13 »*PZ Andrejev križ 1204-1*«. Skladno s Pravilnikom je v preglednici 4 navedena velikost prometnega znaka 1200 x 120 mm, prav tako je navedeno, da se velikost znaka pri kombinaciji z drugimi znaki ne sme spreminjati. Naročnik ugotavlja, da v prilogi certifikata ni prometnega znaka, ki bi ustrezal prometnemu znaku »*PZ Andrejev križ 1204*« in »*PZ Andrejev križ 1204-1*« v skladu s Pravilnikom, zato je ponudbo

zavrnil kot nedopustno. Navedbe vlagatelja o tem, da z njim ne želi skleniti pogodbe, naročnik zavrača in navaja, da je v ponovni fazi pregleda ugotovil dejstva, ki jih je navedel v svoji zadnji odločitvi, s katero je zavrnil vse ponudbe.

Naročnik je Državni revizijski komisiji 7. 7. 2022 odstopil dokumentacijo o postopku oddaje javnega naročila in dokumentacijo o predrevizijskem postopku.

Vlagatelj se je z vlogo z dne 7. 7. 2022 opredelil do naročnikovega sklepa o zavrnitvi zahtevka za revizijo. Vlagatelj vztraja pri pravovarstvenem predlogu in pri vseh očitkih iz zahtevka za revizijo in se dodatno opredeljuje do posameznih naročnikovih navedb. Vlagatelj dodatno navaja, da iz obrazložitve odločitve izhaja, da je razlog za izločitev njegove ponudbe nepredložitev certifikatov za prometna znaka »PZ Andrejev križ 1204« in »PZ Andrejev križ 1204-1«. To po mnenju vlagatelja potrjuje, da je bila odločitev naročnika o izločitvi ponudbe neobrazložena, saj je naročnik razlog za odločitev navedel šele sedaj, kar je napačno in prepozno, neobrazložene odločitve pa ni mogoče preveriti. Kljub temu je vlagatelj že v zahtevku za revizijo obrazložil, da je certifikat za ponujena prometna znaka priložen, in sicer kot del družine izdelkov.

Državna revizijska komisija je pred meritorno obravnavo zahtevka za revizijo preverila, ali je vložen pravočasno in pri naročniku; ali vsebuje vse obvezne sestavine iz 15. člena ZPVPJN; ali ga je vložila aktivno legitimirana oseba iz 14. člena ZPVPJN; ali obstajajo omejitve iz 16. člena ZPVPJN in ali je dopusten. Ker je ugotovila, da so izpolnjeni vsi pogoji iz prvega odstavka 31. člena ZPVPJN, je zahtevek za revizijo, na podlagi drugega odstavka 31. člena ZPVPJN, sprejela v obravnavo.

Državna revizijska komisija je pri odločanju o zahtevku za revizijo pregledala dokumentacijo predmetnega postopka oddaje javnega naročila, pri čemer je vpogledala v dokument »Dokumentacija v zvezi z oddajo javnega naročila« št. NMV-0009/2022 z dne 9. 2. 2022 ter v dokument »Odločitev o oddaji javnega naročila« št. JN-0009/2022 z dne 10. 6. 2022. Po pregledu dokumentacije o javnem naročilu in pregledu dokumentacije, predložene v postopku pravnega varstva, ter po preučitvi navedb vlagatelja in naročnika je Državna revizijska komisija odločila, kot izhaja iz izreka tega sklepa, iz razlogov, navedenih v nadaljevanju.

Med vlagateljem in naročnikom je najprej spor glede vprašanja, ali je odločitev o oddaji naročila, s katero je naročnik vlagateljevo ponudbo ocenil kot nedopustno, obrazložena v skladu z določbami ZJN-3. Vlagatelj namreč v zahtevku za revizijo navaja, da iz obrazložitve odločitve ni razvidno, v čem naj bi bila neustreznost certifikatov, zato naj odločitev ne bi bila preverljiva, poleg tega pa naj tudi ne bi bilo mogoče dokazovati nasprotnega. V vlogi z dne 7. 7. 2022, s katero se je opredelil do odločitve o zavrnitvi zahtevka za revizijo, vlagatelj dodatno opozarja, da šele iz odločitve o zahtevku za revizijo izhaja, da je razlog za izločitev njegove ponudbe nepredložitev certifikatov za prometna znaka »PZ Andrejev križ 1204« in »PZ Andrejev križ 1204-1«, kar naj bi bilo prepozno, in da navedeno potrjuje, da naj bi bila odločitev naročnika o izločitvi njegove ponudbe neobrazložena. Naročnik v odločitvi, s katero je zavrnil zahtevek, nasprotno meni, da je bila obrazložitev zavrnitve vseh prejetih ponudb utemeljena in jasna.

V zvezi z vprašanjem, kakšna mora biti obrazložitev odločitve o oddaji oziroma zlasti kakšna mora biti obrazložitev odločitve o zavrnitvi ponudbe posameznega ponudnika, je Državna revizijska komisija že večkrat pojasnila, da 90. člen ZJN-3 ureja sprejem različnih naročnikovih odločitev o oddaji ali neoddaji naročila in za različne primere določa različne obvezne vsebine obrazložitve odločitev, s katerimi naročnik ponudnike obvesti o izidu postopka. V primeru, kadar naročnik izbere najugodnejšega ponudnika in mu dodeli javno naročilo, oziroma v primeru, ko po pregledu in ocenjevanju posamezne ponudbe ugotovi, da je nedopustna, zaradi česar jo zavrne, mora v skladu z drugim in tretjim odstavkom 90. člena ZJN-3 odločitev vsebovati zlasti natančne in

specificirane razloge za zavrnitev ponudbe vsakega neuspešnega ponudnika, ki ni bil izbran (torej morebitne ugotovitve o obstoju izključitvenih razlogov ali neizpolnjevanju posameznih pogojev za priznanje sposobnosti oz. tehničnih zahtev) ter (v primeru dodelitve naročila) značilnosti in prednosti izbrane ponudbe, kar vključuje zlasti natančen prikaz postopka ocenjevanja ponudb na podlagi vnaprej določenih meril (prim. npr. odločitev Državne revizijske komisije v zadevi št. 018-071/2022).

Državna revizijska komisija je prav tako že večkrat pojasnila (prim. npr. odločitve Državne revizijske komisije v zadevah št. 018-096/2016, 018-258/2017, 018-234/2017, 018-050/2022), da se skozi določbo tretjega odstavka 90. člena ZJN-3, v skladu s katero je naročnik dolžan v odločitvi o oddaji javnega naročila (med drugim) navesti natančne razloge za zavrnitev ponudbe vsakega neuspešnega ponudnika, ki ni bil izbran, zagotavlja pravica do učinkovitega pravnega sredstva. Ta določba, ki (med drugim) odraža tudi načelo transparentnosti javnega naročanja (6. člen ZJN-3), v skladu s katerim mora biti ponudnik izbran na pregleden način po predpisanem postopku, je ključnega pomena za zagotavljanje učinkovitosti kot enega temeljnih načel pravnega varstva v postopkih oddaje javnih naročil (9. člen ZPVPJN v povezavi s 7. členom ZPVPJN).

Čeprav ZJN-3 ne določa kriterijev za ugotavljanje ustreznosti vsakokratne obrazložitve odločitve o (ne)oddaji javnega naročila, je slednje skozi svojo prakso oblikovala Državna revizijska komisija. V skladu z njeno ustaljeno prakso (primerjaj npr. zgoraj navedene odločitve Državne revizijske komisije) je namen odločitve o (ne)oddaji javnega naročila predvsem seznanitev ponudnikov z zadostnimi informacijami, potrebnimi za učinkovito uveljavljanje pravnega varstva. V tem okviru se za obrazložitev ne zahteva, da bi bila vseobsežna, mora pa vsebovati jasne in nedvoumne razloge naročnika, ki morajo biti konkretizirani do te mere, da je ponudnikom omogočena seznanitev z utemeljitvijo odločitve in preverba zakonitosti le-te. S tem je na eni strani ponudnikom dana možnost zaščite svojih pravic in pravnih interesov, na drugi strani pa je organu pravnega varstva omogočena presoja zakonitosti takšne odločitve.

Zapisano še zlasti velja v primeru, ko naročnik ponudbo posameznega ponudnika zavrne, ker po pregledu ugotovi njeno nedopustnost. Razlogi za nedopustnost ponudbe so lahko različni – glede na 29. točko prvega odstavka 2. člena ZJN-3 je lahko ponudba (ob upoštevanju argumenta *a contrario*) nedopustna, če obstajajo razlogi za izključitev, če ponudnik ne izpolni pogojev za sodelovanje, če njegova ponudba ne ustreza potrebam in zahtevam naročnika, določenim v tehničnih specifikacijah in v dokumentaciji v zvezi z oddajo javnega naročila, če je ponudba prispela nepravočasno, če je v zvezi s ponudbo dokazano nedovoljeno dogovarjanje ali korupcija, če jo naročnik oceni za neobičajno nizko ali če cena presega zagotovljena sredstva naročnika. Glede na različne možne razloge za nedopustnost ponudbe je zato naročnikova dolžnost, da v odločitvi, s katero ugotovi nedopustnost ponudbe, navede ne samo to, kateri izmed naštetih razlogov je podan, temveč tudi to, na podlagi katerih konkretnih dejstev je ugotovil obstoj določenega razloga. To še toliko bolj velja v primeru, ko naročnik ugotovi, da predmet ponudbe ne ustreza potrebam in zahtevam naročnika, določenim v tehničnih specifikacijah. Tretji odstavek 90. člena ZJN-3 namreč (med drugim) določa, da mora naročnik v odločitvi o izidu postopka oddaje javnega naročila navesti razloge za zavrnitev ponudbe vsakega neuspešnega ponudnika, ki ni bil izbran, in v primeru iz sedmega, osmega in devetega odstavka 68. člena ZJN-3 (tehnične specifikacije) tudi razloge za odločitev o neenakovrednosti oziroma da gradnje, blago ali storitve ne izpolnjujejo zahtev v zvezi z delovanjem ali funkcionalnostjo. Navedeno pomeni, da mora naročnik jasno in natančno obrazložiti, kateri konkreten razlog za nedopustnost ponudbe je podan, katera konkretna zahteva iz dokumentacije v zvezi z oddajo javnega naročila ni izpolnjena in iz katerega konkretnega dela ponudbe oziroma na podlagi katerih konkretnih dejstev je to ugotovil. Šele odločitev, ki vsebuje navedene elemente, ponudniku omogoča preverjanje zakonitosti naročnikove odločitve in (v morebitnem postopku pravnega varstva) navajanje relevantnih dejstev ter njihovo dokazovanje.

Kot je razvidno iz odločitve o oddaji naročila, je naročnik ugotovitev o nedopustnosti vlagateljeve ponudbe obrazložil na naslednji način:

»Na podlagi pregleda ponudbe ponudnika ZMAS SI d. o. o. je bilo ugotovljeno, da ponudba ne ustreza tehničnim specifikacijam v skladu z dokumentacijo v zvezi z oddajo javnega naročila. Ugotovljeno je bilo, da dokazila oziroma certifikati, ki jih je predložil k ponudbi za postavko 12. in 13. iz ponudbenega predračuna ne ustrezajo zahtevam dokumentacije v zvezi z oddajo javnega naročila. Glede na zgoraj navedeno je naročnik ponudbo ponudnika ZMAS SI d. o. o. ocenil kot nedopustno skladno z določili 29. točke 1. odstavka 2. člena ZJN-3.«

Iz navedene obrazložitve je razvidno, da je naročnik ugotovil nedopustnost vlagateljeve ponudbe zaradi razloga neizpolnjevanja tehničnih specifikacij in da to konkretno izhaja iz certifikatov, ki jih je vlagatelj predložil za postavki 12 in 13 ponudbenega predračuna. Iz obrazložitve je torej razvidno, da je razlog za nedopustnost ponudbe neustreznost ponujenega predmeta v postavkah 12 in 13 ponudbenega predračuna, v katerih je bil ponujen prometni znak Andrejev križ. Vendar pa iz obrazložitve odločitve o nedopustnosti ponudbe ni razvidno, na podlagi katerega konkretnega dejstva je naročnik ugotovil neustreznost certifikatov in katera konkretna zahteva iz dokumentacije v zvezi z oddajo javnega naročila ni bila izpolnjena. Iz obrazložitve odločitve o nedopustnosti vlagateljeve ponudbe tako ne izhaja, da je naročnik pregledal naknadno posredovano prilogo k predloženemu certifikatu za postavki 12 in 13 ponudbenega predračuna in da je pri tem ugotovil, da je v prilogi certifikata kot certificiran naveden prometni znak Andrejev križ dimenzije 1200 x 200 mm, medtem ko je v ponudbi (skladno s Pravilnikom) ponujen prometni znak Andrejev križ dimenzije 1200 x 120 mm. Vlagatelj je tako lahko dejansko šele iz odločitve o zavrnitvi zahtevka za revizijo ugotovil, da razlog za nedopustnost njegove ponudbe ni neustreznost priloženega certifikata oziroma (zaradi vsebinske neustreznosti certifikata) neizpolnjevanje določene zahteve dokumentacije v zvezi z oddajo javnega naročila (kot je to naročnik navedel v obrazložitvi odločitve, pri čemer lastne tehnične zahteve, ki naj ne bi bila izpolnjena, sploh ni konkretiziral), temveč da je razlog za zavrnitev njegove ponudbe odsotnost zahtevanega certifikata za ponujeni prometni znak Andrejev križ dimenzije 1200 x 120 mm. Vlagatelju je zato treba pritrditi, da iz obrazložitve naročnikove odločitve o oddaji naročila ni razvidno, v čem naj bi bila dejanska neustreznost certifikatov, oziroma da šele iz odločitve o zahtevku za revizijo izhaja, da je razlog za izločitev njegove ponudbe nepredložitev certifikatov za prometna znaka »PZ Andrejev križ 1204« in »PZ Andrejev križ 1204-1«, kar naj bi izhajalo iz naročnikove ugotovitve, da v prilogi predloženega certifikata ni navedenih prometnih znakov v ponujeni dimenziji. Navedba teh konkretnih razlogov za ugotovitev nedopustnosti in zavrnitev vlagateljeve ponudbe šele v odločitvi o zahtevku za revizijo pa je prepozna, zaradi česar vlagatelj dejansko ni imel možnosti v zahtevku za revizijo navesti relevantna dejstva in predložiti dokaze oziroma predstavlja vsebina njegovega zahtevka zgolj ugibanje, kar pa ne zadostuje za zagotavljanje učinkovitega pravnega varstva.

Ker je že navedena ugotovitev nezakonitega ravnanja naročnika v zvezi z neobrazloženostjo izpodbijane odločitve narekovala ugoditev vlagateljevemu zahtevku za revizijo, je Državna revizijska komisija na podlagi 2. alineje prvega odstavka 39. člena ZPVPJN vlagateljevemu zahtevku za revizijo ugodila in razveljavila odločitev, kot izhaja iz dokumenta »*Odločitev o oddaji javnega naročila*« z dne 10. 6. 2022. Pri tem Državna revizijska komisija ni obravnavala revizijskih navedb o ustreznosti certifikata oz. o tem, da se v ponudbi predloženi certifikat razteza tudi na druge znake iz družine izdelkov, saj, kot je bilo že zapisano, gre ob odsotnosti ustrezne obrazložitve za ugibanje, ki ne more biti podlaga za zagotavljanje učinkovitega pravnega varstva.

Državna revizijska komisija naročnika, z namenom pravilne izvedbe postopka v delu, ki je bil razveljavljen, na podlagi druge povedi tretjega odstavka 39. člena ZPVPJN napotuje, da v

nadaljevanju postopka oddaje tega naročila sprejme eno od odločitev, ki jih predvideva ZJN-3, v vsakem primeru pa to ob upoštevanju določb 90. člena ZJN-3 (v povezavi s prvim odstavkom 6. člena ZJN-3) in ob upoštevanju obrazložitve Državne revizijske komisije ustrezno obrazloži. Šele v primeru, ko bo naročnik konkretiziral razloge za nedopustnost vlagateljeve ponudbe, bo vlagatelj lahko navedel konkretna dejstva in predlagal dokaze ter bo imel s tem možnost vložitve učinkovitega pravnega sredstva. Ob tem je treba pripomniti, da se naročnik niti v odločitvi o oddaji javnega naročila niti v odločitvi o zavrnitvi zahtevka za revizijo (ko je bil na to že izrecno opozorjen) ni opredelil do vprašanja, ali se lahko v vlagateljevi ponudbi predloženi certifikati ob upoštevanju družine prometnih znakov štejejo kot druga ustrezna enakovredna dokazila za izpolnjevanje tehničnih zahtev.

V zvezi z vlagateljevim predlogom, naj Državna revizijska komisija naročniku naloži, da z njim sklene pogodbo, pa Državna revizijska komisija pojasnjuje, da je ta predlog po vsebini lahko postavljen le naročniku, ne pa tudi Državni revizijski komisiji. Postopek oddaje javnega naročila namreč izvaja in v njem odloča naročnik. Državna revizijska komisija ima v postopku pravnega varstva pri odločanju o zahtevku za revizijo zgolj kasatorična pooblastila, ne pa reformatoričnih pooblastil, kar pomeni, da lahko na podlagi 31. in 39. člena ZPVPJN o zahtevku odloči le na način, da ga zavrže, zavrne ali zahtevku ugotovi tako, da postopek oddaje javnega naročila v celoti ali delno razveljavi. Državna revizijska komisija s svojim sklepom ne more nadomestiti naročnikove odločitve o oddaji naročila ali katere druge odločitve v postopku oddaje javnega naročila niti ne more naročniku naložiti, da javno naročilo dodeli določenemu ponudniku. Revizija postopka namreč samo preprečuje nezakonito izbiro pogodbene stranke, medtem ko odločitev o izbiri še vedno ostaja v pristojnosti naročnika.

S tem je utemeljena odločitev Državne revizijske komisije iz 1. točke izreka tega sklepa.

Vlagatelj je v zahtevku za revizijo zahteval povrnitev stroškov pravnega varstva. Če je zahtevek za revizijo utemeljen, mora naročnik iz lastnih sredstev vlagatelju povrniti potrebne stroške, nastale v predrevizijskem in revizijskem postopku, vključno s takso (relevantni del prve povedi tretjega odstavka 70. člena ZPVPJN).

Ker je Državna revizijska komisija vlagateljevemu zahtevku za revizijo ugodila, je vlagatelju, skladno s 70. členom ZPVPJN ter skladno z Odvetniško tarifo (Uradni list RS, št. 2/2015 in spremembe; v nadaljevanju: OT), priznala naslednje potrebne in opredeljene navedene stroške postopka:

- strošek plačane takse za zahtevek za revizijo v višini 1.000,00 EUR,
- strošek odvetniških storitev za sestavo zahtevka za revizijo v priglašeni višini 1.500 točk (prva točka tar. št. 44 OT), kar ob upoštevanju vrednosti točke in 22 % DDV znaša 1.098,00 EUR in
- materialne stroške v višini 25 točk (tretji odstavek 11. člena OT), kar ob upoštevanju vrednosti točke in 22 % DDV znaša 18,30 EUR.

Državna revizijska komisija vlagatelju ni priznala priglašanih stroškov za pregled listin oz. dokumentacije, saj navedenih storitev ni mogoče priznati kot samostojnih storitev, ki niso zajete v drugih tarifnih številkah OT (tar. št. 43), prav tako Državna revizijska komisija ni priznala stroškov za sestavo vloge, s katero se je vlagatelj opredelil do odločitve o zavrnitvi zahtevka za revizijo (in s tem povezanih izdatkov po 11. členu OT), saj v konkretnem primeru ni bila potrebna (peti odstavek 70. člena ZPVPJN v povezavi z osimim odstavkom istega člena). Navedbe

vlagatelja v omenjeni vlogi niso bile bistvene in niso pripomogle ne k hitrejši ne k enostavnejši rešitvi zadeve.

Državna revizijska komisija je tako vlagatelju priznala stroške v višini 2.116,30 EUR, ki jih mora naročnik vlagatelju povrniti v roku 15 dni od prejema tega sklepa.

S tem je utemeljena odločitev Državne revizijske komisije iz 2. točke izreka tega sklepa.

Pravni pouk:

Zoper to odločitev o zahtevku za revizijo upravni spor ni dovoljen.

Predsednik senata:
Andraž Žvan, univ. dipl. prav.,
član Državne revizijske komisije

Vročiti (prek portala eRevizija):

- vlagatelj,
- naročnik,
- RS MJU.

Vložiti:

- v spis zadeve.